

Mijn ziel dorst naar U

Psalm 63

Rev Dr Jos M. Strengholt
Arnhem-Nijmegen 2019

Ik neem aan dat u de wet van Murphy kent. En als u die wet niet kent, kent u de werkelijkheid ervan wel. De wet van Murphy, populair gezegd, is: “Alles wat mis kan gaan, zal een keer misgaan.”

Is dat niet wat we vaak ervaren in het dagelijks leven? Problemen lijken voortdurend op te duiken. Uit elke hoek komen ze op ons af.

De psalm die we samen hebben gelezen spreekt over koning David in tijden van grote moeilijkheden. Het is verbazingwekkend hoe een gebed van 3.000 jaar geleden ons nog steeds kan aanspreken en voor ons vol betekenis kan zijn.

Koning David verkeerde in diepe problemen. Hij moest vluchten voor zijn eigen zoon, Absalom, die een staatsgreep tegen hem had gepleegd. Hij moest vluchten naar de woestijn, ten oosten van Jeruzalem, om niet vermoord te worden.

Onze omstandigheden zijn heel anders. Wellicht heeft u niet een zoon die u om zeep wil helpen. Maar als we proberen ons in te leven in het denken, het hart en de gevoelens van koning David, leren we hoe God ons ook kan helpen in tijden waarin de wet van Murphy ons opnieuw treft. Als alles fout lijkt te lopen

1. Staren in het donker

Soms zijn we ten einde raad, omringd door zoveel problemen, en soms meer dan één tegelijk. Het kan voelen alsof we bij de keel worden gegrepen. Alsof we, in de woorden van de psalm, in een droog en dor land zijn waar geen water is.

Met welke bedreigingen wordt u geconfronteerd?

Koning David werd vervolgd door zijn eigen zoon en verschool zich in de woestijn. Hij was een succesvolle koning geweest, met een mooi gezin – en nu had hij zijn huis verloren, zijn werk, zijn toegang tot de tabernakel, hij was zijn familie kwijt. Dat is verwoestend.

Deze prachtige gebeden van David kunnen een beetje misleidend zijn; ze zijn zo vol vertrouwen in God, ze zijn zo opbeurend, en als we niet oppassen, zouden we kunnen denken dat worstelen met onze problemen een teken van ongeloof is. Of dat we niet geestelijk genoeg zijn of zo.

Denk aan koning David, die in haast uit zijn huis, uit Jeruzalem vluchtte, de woestijn in. Hoeveel dagen, weken voelde hij zich depressief? Hij vroeg zich af: 'Waar is God?' Hij vroeg zich misschien af wat hij verkeerd had gedaan.

'Heb ik mijn zoon Absalom niet goed opgevoed? Waarom heb ik dit niet zien aankomen? Wat is er mis met mij? Waarom helpt God mij niet en zegent Hij mij niet? Heb ik gezondigd?'

Het is heel normaal om perioden van duisternis in ons hart en onze geest door te maken. Alleen mensen met een zeer oppervlakkig verstand en een zeer oppervlakkig hart kunnen dit vermijden, denk ik.

Net als David was onze Heer eJezus Christus in de woestijn. Veertig dagen en nachten zelfs.

Vooraf in tijden waarin onze omstandigheden niet goed zijn, is het verleidelijk om zo gefocust te raken op die problemen, ze zo dicht bij onze ogen te houden, dat we het zicht op alle andere dingen verliezen – dat we het zicht op de aanwezigheid van God, onze Vader, verliezen.

Jezus' grootste verzoeking kwam vlak voordat Hij gekruisigd werd, de nacht ervoor, in de hof van Getsemane.

Die tuin was groen, vol bomen, werkelijk prachtig. Maar voor Jezus was het zijn droogste woestijn. Hij smeekte God om Hem te redden van de verschrikkelijkste dingen die zich in de uren die voor Hem lagen zouden voltrekken.

Hematidrose. Dat is de medische naam voor het zweten van bloed. Ik heb het opgezocht. Bloed sijpelt dan meestal uit het voorhoofd en andere huidoppervlakken. Dit kan optreden onder omstandigheden van extreme fysieke of emotionele stress.

Vanwege zijn omstandigheden was Jezus extreem gestrest. En dat laat ons zien dat als u enorm gestrest bent door uw problemen, dat in orde is. Het is niet zondig en het toont geen gebrek aan geloof in God.

Maar de vraag is wat te doen in zulke tijden. Als u door een tijd van angst gaat, volg dan het voorbeeld van David en van Jezus. Zij vergaten God niet, maar keerden zich tot God.

2. Naar God kijken

David herinnerde zichzelf eraan dat God hem in het verleden had geholpen. "U bent mijn hulp geweest." Wanneer u echt terneergedrukt bent, helpt het om uzelf te dwingen te denken aan betere dagen, en hoe u in die dagen de aanwezigheid van God hebt ervaren. Zijn hulp. Zijn steun.

En toen David in angst verkeerde, zelfs vreesde voor zijn leven, sprak hij tot God: "Uw trouwe liefde is beter dan het leven."

In feite had Jezus in de hof van Getsemane dezelfde overtuiging. 'Mijn Vader, wat er ook met mij gebeurt, ik vind het vreselijk. Maar ik blijf uw wil doen.' En Jezus wist dat uiteindelijk de liefde van God sterker zou zijn dan de dood.

Maar dat is een zekerheid die niet gemakkelijk komt. Het is het resultaat van het ervaren van de liefde en aanwezigheid van God in betere tijden. De goede dagen trainen ons om voorbereid te zijn op de donkerdere dagen.

Daarom is het zo belangrijk dat we onszelf, dag in dag uit, voeden met de kennis en liefde van God. En dat we onszelf trainen om de vele goede dingen die ons zijn overkomen te herinneren.

Ja, natuurlijk gaat u soms door heel moeilijke tijden gaan. Maar herinnert u zich de betere dagen? De dagen van zegen? God was daar.... en Hij is nu bij u, zelfs als alles donker lijkt.

Voor Jezus leek alles donker. Maar midden in de duisternis, toen Hij bloed zweette, richtte Hij zich op God. “Mijn Vader,” zei Hij tegen God. Mensen hadden Hem verlaten. Maar God was er nog steeds.

En David, hij werd verlaten door de mensen die hij liefhad, vervolgd door zijn eigen kind. Midden in deze angst herinnerde hij zich God: “Mijn God”. Niet een soort kracht ver weg. “Mijn God.”

En als u in zulke ellende zit, en u weet dat God uw Vader is, wat dan te doen?

Zoals David: zoek Hem. Dorst naar Hem. Houd u aan Hem vast. Laat Hem niet los. Dit is een actieve houding van gebed en meditatie.

Midden in zijn woestijn van problemen kon David niet slapen, maar in zijn slapeloze nachten dacht hij aan God. Ik moet mezelf daarin beter trainen. Ik slaap vaak slecht. Niet vanwege zorgen, maar het gebeurt gewoon. Misschien hoort het bij het ouder worden.

Maar in plaats van bezig te zijn met mijn kussen, het dekbed beter te leggen, waar ik mijn arm moet laten, hoe laat het is – is het beter om aan God te denken. Ik denk dat dat ook beter werkt dan schapen tellen.

In die stille, woestijnachtige tijden, mediteer over God, over een bijbelvers, over wie Hij voor u is. Uw liefhebbende Vader! Uw goede herder!

Jezus probeerde vaak stilte om zich heen te vinden, in de natuur, door zich terug te trekken op een rustige plaats, en 's nachts, om bij zijn Vader te zijn. Als Hij het nodig had, hebben wij het nog meer nodig. Stilte met God is goed.

Maar wanneer we in moeilijkheden zijn, wanneer u zich neerslachtig voelt, kunt u bedenken dat toen Jezus in problemen was, Hij zijn discipelen daadwerkelijk vroeg om met Hem te bidden.

Hij had de gebeden van zijn mensen nodig. Zoals u de gebeden van anderen nodig hebt wanneer het niet goed met u gaat. Sommige mensen hebben van nature de neiging – en ik ben er één van – om de onrust binnen te houden en mensen op afstand te houden. Maar dat is niet altijd goed.

Jezus had zijn vrienden nodig. Hij vroeg hen meerdere keren om met Hem te bidden in die tuin van tranen.

En David, ja, hij was alleen in de woestijn. Dus hij bad min of meer alleen tot God, op zijn bed. Maar wat herinnerde hij zich? Hij herinnerde zich hoe hij God had leren kennen “in het heiligdom.”

Het was in de tabernakel dat hij God had leren kennen; daar had hij Hem leren kennen. Niet als een eenling, maar in de gemeenschap. En in die gemeenschap van medechristenen leren wij God kennen en vinden wij kracht.

Het idee dat het genoeg is om een Bijbel te hebben, of dat je God het beste in de natuur kunt leren kennen – ik begrijp dat gevoel. Velen van ons zijn nogal individualistisch.

Maar de waarheid is: het idee om een persoonlijke Bijbel te hebben is heel modern. De eerste 1500 jaar van het christendom konden mensen geen persoonlijke Bijbel hebben, omdat de drukkunst nog niet was uitgevonden. Onze medechristenen in de vroege kerk hadden geen Bijbels. De meesten konden niet eens lezen.

En het idee dat we God in de natuur ontmoeten is mooi – maar wanneer de Bijbel spreekt over het hoogtepunt van de natuur, wijst hij op mensen. Denk aan Psalm 8. Wilt u God in de natuur ontmoeten? Wees dan bij uw broeders en zusters in de kerk!

Ik zeg niet dat u uw Bijbel niet moet lezen, natuurlijk niet. Dat is uiterst gezond om te doen. En geniet vooral van God in een bos of terwijl u naar uw guppy's in uw aquarium kijkt. Maar hier, in onze gemeenschap van gelovigen, hier helpen we elkaar om God samen te leren kennen en om met onze moeilijke tijden om te gaan.

We hebben elkaar nodig.

3. Vreugde

Die herinnering aan het ontmoeten van God in het diens huis, de tabernakel. samen met alle andere gelovigen, gaf David de kracht om met zijn moeilijkheden om te gaan toen hij alleen in de woestijn was.

Net zoals Jezus zijn discipelen om zich heen nodig had, zelfs in zijn meest eenzame moment.

En wat zo wonderlijk is: in zijn gebed is David zo vol vreugde. Midden in zijn problemen – niet nadat ze allemaal zijn opgelost, hij is nog steeds in de woestijn! – midden daarin zegt hij dat zijn mond "zal roemen met vrolijk zingende lippen."

En hij vertrouwt erop dat God hem zal beschermen zoals een kip haar kuikens onder haar vleugels neemt: "Onder de schaduw van Uw vleugels zal ik vrolijk zingen."

David was ervan overtuigd dat God zijn problemen zou oplossen. In zijn gebed tot God zegt hij dat "dezen, die mij naar het leven staan om dat te verwoesten, komen in de laagste plaatsen van de aarde"

Daarmee drukte David zijn geloof uit dat alles weer goed zou komen. Dat hij hersteld zou worden in Jeruzalem, met zijn vijanden verslagen.

Net zoals Jezus, zelfs in zijn angst, zelfs aan het kruis, wist dat Hij uit de dood zou opstaan.

De vroege kerk heeft Psalm 63 altijd gezien als een gebed van David, zeker, maar nog meer als een gebed van de grote zoon van David, Jezus zelf, die met dit gebed zijn kerk leert hoe te bidden. Hij is ons voorbeeld.

En omdat de vroege kerk geloofde dat het eigenlijk Jezus was die in deze psalm bad, besloten zij dat deze elke ochtend gezongen moest worden als onderdeel van het ochtendgebed. Laten wij God vroeg zoeken, nog voordat de dag begint.

En Jezus is niet alleen ons voorbeeld door zijn gebeden. Hij is ook onze verlosser. Hij, door zijn lijden en door zich vast te houden aan God, zelfs in zijn donkerste uur, was in staat ons verlossing aan te bieden. Dat is onze ultieme hoop.

Conclusie

Als wij midden in moeilijkheden bang zijn en vreugde missen, is dat normaal. Maar dan leert Jezus ons: wees bewust en herinner u uw betere dagen. Herinner u God, hoe Hij in het verleden bij u was. En bid tot God, samen met de gemeenschap van christenen. Met de kerk.

In de kerk leren wij God kennen; in de kerk worden wij herinnerd aan Gods onvermoeibare goedheid en liefde voor ons; in de kerk worden wij herinnerd aan de hoop die wij hebben. Daar zijn mensen die u helpen en bemoedigen.

Geef dus niet op, maar ontmoet trouw de mensen van God. En hef uw handen op naar God, om zijn hulp te zoeken. En als wij onszelf leren dit dag in dag uit te doen, zullen wij ook in staat zijn God te zoeken en Hem te vinden in donkerdere dagen.

+ In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, amen.